

3. Ткачук О.М. Креативність у підприємницькій діяльності. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. №7. С. 500-503. URL: <http://global-national.in.ua/archive/7-2015/108.pdf>.
4. Букацелі А.В. Креативне підприємництво як ресурс економіки. *Ефективна економіка*. 2018. №6. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/6_2018/153.pdf.
5. Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З., Загинайло В.А. Роль лідерства та комунікацій у забезпеченні розвитку сучасних підприємницьких структур. *Бізнес-інформ*, 2022. № 5. С. 77-83.
6. Grynko T., Hviniashvili T., Filippova V. Change management in business structures under the conditions of digitalization. *Ефективна економіка*. 2023. № 5. <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.5.22>.
7. Гринько Т.В., Максимчук О.С. Інноваційний розвиток як складова економічної безпеки сучасного підприємства. Сучасні трансформації організаційно-економічного механізму менеджменту та логістики суб'єктів підприємництва в системі економічної безпеки України: колективна монографія / за заг. ред. Т.В. Гринько. Дніпро: Біла К.О., 2017. С. 247-271.

Канд. екон. наук Олійник Т. І., Аніщенко Д. Д.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ЗНИЖЕННЯ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВ

У сучасних умовах, коли багато вітчизняних підприємств переживають складний стан, перегляд системи управління стає надзвичайно важливим завданням. Розвиток стратегій діяльності стає ключовим для їхньої виживання на складних ринкових умовах, особливо у галузях, які мають стратегічне значення для продовольчої безпеки країни, таких як сільське господарство. Підприємства повинні бути готові адаптуватися до змін у динамічному середовищі, щоб забезпечити беззбиткову та рентабельну діяльність. Зниження витрат та підвищення конкурентоспроможності стають важливими завданнями для цього процесу [2-3].

Формування стратегії є актуальним завданням для різних галузей підприємництва, особливо тих, що мають соціальне значення та підлягають регулюванню державою. Однак, наявність чіткої та послідовної стратегії зниження витрат є важливою складовою успішного функціонування будь-якого підприємства. Розуміння поняття «стратегія» має різноманітні аспекти, які відображають складність його сутності. Вчені Г. Мінцберг, Б. Альстренд і Дж. Лемпел розглядають стратегію з різних точок зору. Згідно з їхніми визначеннями,

стратегія може бути розглянута як план, керівництво або орієнтир для майбутнього розвитку, принцип або модель поведінки, певна позиція на ринку, перспектива організації або вдалий прийом для досягнення конкурентної переваги.

Дослідження наукових праць вітчизняних і зарубіжних вчених свідчить про те, що існуючі тлумачення поняття «стратегія» можна узагальнити в три основні групи.

Перша група визначень розглядає стратегію як плановий документ, який визначає шляхи досягнення мети.

Друга група вважає стратегію довгостроковими цілями та способами їх досягнення.

Вчені третьої групи підкреслюють важливість взаємодії підприємства з зовнішнім середовищем при формуванні стратегії.

У світлі цього здійснюється групування визначень поняття «стратегія» вченими-економістами відповідно до різних підходів. Такий підхід сприяє розумінню різноманітності та складності стратегічного планування в сучасному бізнесі [1].

Ми погоджуємося з твердженням, що визначення поняття «стратегія» з першої та другої груп дійсно допомагають зрозуміти суть стратегічної поведінки підприємства.

Перше визначення, яке розглядає стратегію як плановий документ, надає можливість визначити конкретні кроки та заходи, необхідні для досягнення поставлених цілей.

Друге визначення, що розглядає стратегію як довгострокові цілі та шляхи до їх досягнення, допомагає зорієнтуватися на важливості довгострокового планування та стратегічного мислення у формуванні конкурентних переваг.

Такий підхід дозволяє підприємствам розробляти стратегії, які не лише відповідають наявним викликам та умовам ринку, але й спрямовані на досягнення довгострокового успіху та стійкого конкурентного позиціонування. Враховуючи ці два підходи, підприємства можуть краще розуміти свої можливості, здібності та потенційні ризики, що дозволяє їм ефективніше впроваджувати та втілювати свої стратегії. У процесі формування стратегії зниження витрат підприємства необхідно розглядати витрати, які виникають на різних етапах виробництва. Це означає врахування витрат на заготівлю сировини, підготовку до виробництва,

сам процес виробництва, обслуговування та управління виробництвом і збутовий процес. Важливим аспектом стратегії зниження витрат є спрямування на масове виробництво стандартизованої продукції, яка потребує менших питомих витрат. Це дозволяє досягти економії змінних витрат через високу спеціалізацію виробництва.

Отже, на нашу думку, стратегія зниження витрат є комплексною системою дій, спрямованою на досягнення стратегічних цілей підприємства шляхом ефективного управління витратами у процесі виробництва продукції. Її впровадження передбачає розробку стратегічних заходів, які дозволять досягти оптимального рівня виробництва та забезпечити високу якість продукції.

Список використаних джерел:

1. Ittner C. D., Larcker D. F. Coming Up Short on Nonfinancial Performance Measurement. *Harvard Business Review*, № 81 (11). 2003, С. 88-95
2. Гринько Т.В., Каціна К.С. Формування та впровадження системи стратегічного управління інноваційним розвитком підприємства в сучасних умовах господарювання. *Економіка та підприємництво: зб. наук. пр. / М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана»*; Київ: КНЕУ, 2019. № 43. С. 104-114.
3. Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З., Морока Д.М. Особливості та пріоритети інноваційного розвитку підприємницьких структур в сучасних мінливих умовах. *Економічний простір*, 2021. № 175. С. 52-58.

Канд. екон. наук Олійник Т. І., Бескосний М. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА: ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Оскільки економічна система в країні проходить стадію глобалізації і трансформації, а також супроводжується посиленням ролі економічної безпеки господарюючого суб'єкта, можемо спостерігати, що світова фінансова криза показала значні недоліки ринкових відносин в даний час, в тому числі і брак інформації про фінансовий стан господарюючих суб'єктів. У зв'язку з цим існує необхідність створення системи внутрішнього контролю на підприємствах. Світова практика визнає контроль такого роду необхідним для ефективного функціонування підприємства, досягнення цілей, вирішення завдань, отримання прибутку